

РЕШЕНИЕ

№ 4587

гр. София, 07.08.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 17.02.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова

Бранимира Митушева

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на
прокурора Арнаудова, като разгледа дело номер **10301** по описа за **2011**
година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе
предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр.
последно от ЗСПЗЗ.

Образувано е по касационна жалба на А. П. Ч. от [населено място], чрез
пълномощника й адв. А. И., срещу РЕШЕНИЕ № I-043-190 от 19.09.2011г. на
СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 43 състав,
постановено по гр. дело № 18497/2011г.

В жалбата са въведени основания за неправилност и необоснованост на съдебното
решение, като постановено при съществено нарушение на съдопроизводствените
правила и в противоречие с материално-правните норми. Касаторът твърди, че
неправилно първоинстанционният съд е приел, че с влязлото в сила съдебно решение
по гр. дело № 3328/1997 г. по описа на СРС не е бил решен именно спор с предмет
правото на възстановяване на собствеността върху имоти, заявени със заявление №
2374/18.05.1992 г. Възражава се също така, че оспорените пред СРС четири решения са
нищожни, тъй като същите са били постановените при липса на материална
компетентност на административния орган по смисъла на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ.
Твърди се също така, че не е било налице и валидно искане на министъра на
земеделието и храните по смисъла на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ, тъй като искането е било
направено от зам. министъра С. Б., без да са налице доказателства за валидното й

упълномощаване, както и в него се е искало преразглеждане и изменение на Решения № 2374Ж/09.04.2009 г., № 2374Ж/23.04.2009 г., № 2374И/09.04.2009 г. и № 2374И/13.05.2009 г. на ОСЗ - П.. Касаторът счита също така, че оспорените решения на ОСЗ – П. са немотивирани и постановени в нарушение на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК. Моли съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и прогласи за нищожни или отмени Решения № 2374/23.02.2011 г., Решение № 2374.1/23.02.2011 г., Решение № 2374.2/23.02.2011 г. и Решение № 2374.3/23.02.2011 г. на ОСЗ – П., както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът - ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” - П., чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА изразява становище относно неоснователността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-София-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно РЕШЕНИЕ № I-043-190 от 19.09.2011 г., постановено по гр. дело № 18497/2011 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 43 състав е ОТХВЪРЛИЛ жалбата на касатора срещу РЕШЕНИЕ № 2374/23.02.2011 г., РЕШЕНИЕ № 2374.1/23.02.2011 г., РЕШЕНИЕ № 2374.2/23.02.2011 г. и РЕШЕНИЕ № 2374.3/23.02.2011 г. на ОБЩИНСКА СЛУЖБА по “ЗЕМЕДЕЛИЕ” – П., с които са отменени съответно Решение № 2374И/09.04.2009 г., Решение № 2374Ж/09.04.2009 г., Решение № 2374И/13.05.2009 г. и Решение № 2374Ж/23.04.2009 г.

В мотивите на съдебното решение е прието, че обжалваните решения на ОСЗ - П. са законосъобразни, тъй като са постановени при съобразяване с разпоредбата на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ във връзка с направено валидно искане на министъра на земеделието и храните.

Настоящата инстанция възприема изцяло изводите на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 43 състав, че обжалваните индивидуални административни актове са законосъобразни. Правилно първоинстанционният съд е приел, че в процесния случай са били налице предпоставките по чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ. Съгласно цитираната разпоредба при откриване на нарушения на този закон и правилника за неговото прилагане, на нови обстоятелства, нови писмени доказателства от съществено значение за постановяване на решението по ал. 1 общинската служба по земеделие по искане на министъра на земеделието и храните или по искане на заинтересуваните лица се произнася с решение да го измени в срок до 1 година от откриване на новите обстоятелства или от новите писмени доказателства, но не по-късно от 2 години от влизане в сила на плана за земеразделяне или от постановяването на решението на общинската служба по земеделие по чл. 14, ал. 1, т. 1, като този ред не се прилага, когато за същите земи има влязло в сила съдебно решение. От събраните и приети от първата инстанция доказателства безспорно се установява, че в процесния случай са възникнали и съществуват визирани в нормата на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ основания за изменение на волеизявлението на административния орган, обективизирано в решения № № 2374И/09.04.2009 г., 2374Ж/09.04.2009 г., 2374И/13.05.2009 г. и 2374Ж/23.04.2009 г. на ОСЗ – П.. В съответствие с изискването на приложимата разпоредба е било налице сезиране на министъра на земеделието и храните, направено с искане вх. №

10-57/11.02.2011 г. за преразглеждане на цитираните решения на ОСЗ – П., които от своя страна са били издадени и в горепосочения от законодателя срок – не по-късно от 2 години от постановяване на решението на общинската служба по земеделие по чл. 14, ал. 1, т. 1. По отношение на възражението на касатора, че не е било налице валидно искане на министъра на земеделието и храните по смисъла на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ, тъй като искането е било направено от зам. министъра С. Б., следва да се има предвид, че същото се явява неоснователно, тъй като видно от приложената по делото заповед № РД 09 – 478/01.06.2010 г., която е и изрично посочена в искането, министърът на земеделието и храните е възложил на зам. министъра С. Б. да упражнява правомощията му по ЗСПЗЗ и ППЗСПЗЗ, с изключение на тези по чл. 10в, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗСПЗЗ във връзка с чл. 19а, ал. 3 и ал. 4 от ППЗСПЗЗ. Безспорно се установява също така по делото, че с отменените по реда на чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ решения е било възстановено правото на собственост на наследниците на К., В. и Ц. П. Ч. по отношение на имоти, които се намират в землището на язовир „Искър” и землището на [населено място], след като от заявление № 2374/18.05.1992 г. се установява, че всички имоти, заявени от П. В. Ч., се намират в землището на [населено място]. В тази връзка следва да се има предвид, че и всички имоти, предмет на позитивното за касатора решение № 1495.3/18.09.2000 г. на ОСЗ – П., във връзка с което са били и издадени решения № № 2374И/09.04.2009 г., 2374Ж/09.04.2009 г., 2374И/13.05.2009 г. и 2374Ж/23.04.2009 г. на ОСЗ – П., също се намират в землището на [населено място]. Именно и това обстоятелство е мотивирало както искането на министъра на земеделието и храните, така и отмяната на цитираните по-горе решения от страна на административния орган.

Неоснователно се явява и възражението на касатора, че предвид наличието на влязло в сила съдебно решение по гр. дело № 3328/1997 г. по описа на СРС в конкретния случай е бил неприложим чл. 14, ал. 7 от ЗСПЗЗ. Действително изрично в цитираната разпоредба е записано, че този ред не следва да се прилага, т. е. недопустимо е изменение на вече постановено решение на съответната общинска служба по земеделие при условията на чл. 14, ал. 7, изр. първо, след като за съответните земеделски земи има влязло в сила съдебно решение. В процесния случай обаче това влязло в сила съдебно решение касае земеделски земи, които се намират в землището на [населено място], а не в землището на язовир „Искър” и [населено място], за които земища се отнасят именно отменените решения № № 2374И/09.04.2009 г., 2374Ж/09.04.2009 г., 2374И/13.05.2009 г. и 2374Ж/23.04.2009 г. на ОСЗ – П..

При разглеждане на делото и при постановяване на съдебното решение СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГО, 43 състав не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила, защото съдебното решение е постановено при анализ на писмените доказателства, събрани и приети в процеса, а крайните правни изводи са формирани и при правилно приложение на материалния закон.

По така изложените правни доводи и с оглед въведените в касационната жалба основания за отмяна на атакувания съдебен акт, решаващият съд в настоящия състав, приема, че съдебно решение № I-043-190 от 19.09.2011г. на СРС, I ГО, 43 състав, по гр. дело № 18497/2011г., е ПРАВИЛНО на основание чл. 209, т. 3 от АПК и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила. Не са налице и основанията за касиране на съдебния акт по смисъла на чл. 218, ал. 2 от АПК във вр. чл. 209, т. 1 и т. 2 от АПК.

Подадената касационна жалба е изцяло недоказана на въведените в нея основания,

поради което АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-София-град следва да я остави без уважение.

Водим от гореизложеното, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-София-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 14, ал. 3, пр. последно от ЗСПЗЗ

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА СЪДЕБНО РЕШЕНИЕ № I-043-190 от 19.09.2011г., постановено по гр. дело № 18497/2011г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I ГРАЖДАНСКО ОТДЕЛЕНИЕ, 43 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.